

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street, in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничім Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Предплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ВИБОРЧА ГАРМАТА СОЦІАЛ-РЕФОРМІСТІВ ВИСТРІЛИЛА.

Лідери, кандидати до доміняльного парламенту незалежної партії виступили із своєї першої виборчої гармати через радіо позавчера вечером у Вінніпегу. Говорили манітоські кандидати єніпі (НПІ): Гіс, Вудсворт, Лендз ("робітничо-фармерський" кандидат в Спрингфілд) і Бетріс Бригден, також "робітничо-фармерська" кандидатка в Брендоні та "головна постать" феміністичної жіночої соціальної і економічної конференції на заході.

Промови лідерів єніпі були проголошені через радіо, щоб чути їх живі і ненароджені. Зміст промов був — бажання цих добродів служити за всяку ціну адміністраторами капіталістичної класи. Ця програма єніпі, яку лідери проголосували, містила в собі — "поступове" усунення хороб капіталізму за посередництва "алею до розуму", перекручування економічних фактів так, щоб вони служили сілшем на ловлення голосів в час виборів. Лейборитські пости приносять собі увесь кредит за пенсію для старців, за "дискусію" безробітня у федеральному парламенті і чемпіонат за-права свободи слова і протекції для іммігрантів!

Цікавито ігноруючи "реформу" політики уряду Кінга і бажання "подекштити" положення такою жебрацькою кісткою, як пенсія для старців, соціал-реформісти у своїх промовах забрали всі ці "заслуги" на свої доброзичливі плечі.

Відатними свідками їхньої реакційної політики є такі: 1. У відношенні до фермерів вони бажать запобігти поглибленню аграрної кризи через "зроблення агрикультури платною справою". Цєю ідіотичною лапкою "незалежники" апелюють до бідного фермерства заходу за попертям. Два фармерсько-лейборитські кандидати і апель за вибранням "трицять незалежних фармерських і лейборитських кандидатів до парламенту" показують, що лейборити поділяють дво-класовий альянс реформістичних елементів в місті і на фармах як можливість, а навіть, як щось таке, за чим треба працювати. Вудсвортова тема на митину буда: "Чому потрібна партія праці" Це вказує на бажання запровадити централізацію їхніх теперішніх розлізаних організацій.

2. Незалежники вхопилися за питання допомоги безробітним як за доказ "боротьби", що її нечає б то зводять члени єніпі за робітничі домагання. Вмісно ігноруючи масові демонстрації безробітних, організовані комуністичною партією, поводячись зрадично в міській раді у Вінніпегу, лідери єніпі "ніжно" претендують на увесь кредит за те, що справу безробітних було "дискутовано" в парламенті в Оттаві. Стараючись обдурити робітників радикальними фразами, Гіс говорив про потребу "великої підвищити плати, щоб народ міг купувати ричи, які він випродукував" і прр необхідність "зменшення години праці, щоб в такий спосіб більше людей дістало роботу в індустрі". (Тут сід вказати, як на ознаку їхнього зрадичства, що в їхніх промовах всюди слово "народ" заступило слово "робітники" — слово "робітники" не було сказано в їхніх промовах.) Про організацію боевих юній, про масову боротьбу робітництва, про страйки, про поборювання лейборитських бюрократів — ані словом не загадали в промовах лідерів єніпі. Фрази для обдурювання робітників, брехня, виборча лапка — це була головна зброя соціал-реформістів на тому виборчому митингу.

3. Бетріс Бригден з Брендону, судячи після звіту преси, "присвятила себе на службу доміні". Вона старалася увіковічнити парламентарну ілюзію між робітниками, заявляючи: "Якщо не можна було нічого доброго здобути для робітників, то це лише тому, що в парламенті не було відповідної сильної репрезентації з незалежних фермерів і лейборитів".

4. Вудсворт заявив за "демократією в індустрі", за "націоналізацією банків", за розвитком природних багатств "в інтересі цілого народу" і за ревізією Бритиш Норт Америка Ект-у. Причина, каже він, є та, що Бритиш Норт Америка Ект не допускає до встановлення вісім-годинного дня праці, ні асеккурації від безробіття. Говорячи про асеккурацію від безробіття, Вудсворт "забув" сказати, хто має що асеккурацію платити — робітники? Коли "забув", то треба розуміти, що так. На закінчення сказав, що коли "народ" буде так добрий, що знов вибере його до парламенту, то він зобов'язується внести конституційний додаток до Бритиш Норт Америка Ект-у. Такий конституційний соціалізм!

Чого сподіються єніпішники? Вони сподіються дістати в майбутньому парламенті стільки своїх посівів, які в спілку з фермерами мали б у своїх руках "рівновагу сили" і в такий спосіб мали б "цікавий вплив на парламент". Вони не почувають ще себе настільки сильними, щоб захопити владу, як МекДоналд в Англії. Канадійська буржуазія не почуває ще потреби "робітничого" уряду, що передав би її політику "в імені" робітничої класи. Але єніпішники дуже бажає б зайняти позицію посередньої групи, а це дає б їм нагоду торгуватися за "конісії" від капіталістичної класи.

Промови цих ресегатів показали ясно, що основою цілої їхньої поліції є непотихна віра, що парламенти можна використати для поліпшення положення робітничої класи; що все,

чого потрібно, то це те, щоб парламент тільки взявся до роботи й все буде osiąгнене. Вони більше не говорять вже про призводення робітництва. Вони взагалі не говорять вже про робітників. Іхня політика цілковито вже сходить з політикою ліберальної партії. У іхніх промовах було дуже мало сказано критики на ліберальний уряд. Вони йдуть на об'єднання з ліберальною партією, і на це найкраще вказує те, що ліберали у Вінніпегу не номінували своїх кандидатів там, де йдуть Гіс і Вудсворт.

Завданням комуністичної партії зараз є жити всіх засобів для того, щоб викрити цих політиків-карьерістів, цих аспірантів на уряд, цих реакційних фейкерів, бо вони є головною колодою на шляху класово-свідомого робітничого руху, як незалежної класової сили. Це повинна партія зробити у виборчій кампанії. Перед обличчям зростаючої нужди робітництва і неминучого виласнення тисяч бідних фермерів, класова програма комуністичної партії повинна бути протиставлена цьому трусливому реформізму, що його виявили ці "респектабельні люди".

ДО ЧОГО ДОКОТИЛАСЯ ЖОВТОВА-КИТНА КОНТРРЕВОЛЮЦІЯ! КОЛИ Б ТАК СВИНЯ МАЛА РОГИ.

"Канадійський Фармер" з 25 червня ц. р. містить під наголовком "Наші виборчі домагання" свою "виборчу програму", яку ніде не вказано. Ось вона:

"Ми Українці маємо право заперестувати проти зловживання нашим національним іменем. Українець, дійсний, правдивий Українець не є і ніколи не може бути большевиком, тож йому не треба ані українського ТУРФ-Дому ані українських урвистих.

Тому ми повинні домагатись у кандидатів всяких партій:

1. Сказання чартеру організації ТУРФДому.
2. Заборони большевицької преси на українській мові.
3. Заборони ведення школи большевиками, школи, в якій навчають московські агенти невинну молодь проти-релігійних і протидержавних і протидержавних ісенітників, затруючи молоді душі большевицьким гноєм.

Ми повинні далше домагатись депорції всіх большевицьких голодранців, які себе для замилання очей зовуть українцями".

Правда, що цікава програма? Читали ви колинебудь дещо на якійсь іншій мові? Не думаємо! Ні фашист Муссоліні, ні Юзеф Пілсудський на "кращу" виборчу програму не спроможуться.

Таку програму здати власті тільки такі негідники, що називають себе українськими патріотами. На таке спроможуться тільки такі негідники, які ніколи не мали і не матимуть ні влади, ні держави.

"Все ж такі — в чому рич? Чого вони так божевільють, що домагаються виділення чартеру і замкнення такої одиної культурно-освітньої організації українських трудящих мас, як ТУРФДім? Адаже ж ця організація, за кільканацять літ свого існування зробила кольосальну роботу між українськими робітниками й фермерами в Канаді, вона їх організувала, освідомила, поставила впередові ради найсвідомішого трудящого населення цієї країни!

В тому то якрая річ. Агенти, слуги капіталу цього якра не хочуть. Бо завдяки цій організації, завдяки нащій пресі вони провалилися з мільйон-доларовою "позицією", на яку вони, на спілку із спекулянтном Боєром, хотіли цятигнути українських робітників і фермерів в Канаді.

Ці "доброді" ніколи нічого доброго не зробили для українських робітників і фермерів Канади, хоч вони жили з їх праці, вони втратили довіру в трудящих, вони зараз не мають з собою нікого і жити тільки на ласці тих, які вимагають від них отакі "програми". Вони думають, що коли б в Канаді заборонено робітничо-фармерські організації, замкнено їхні інституції, заборонено українську робітничо-фармерську пресу, депортовано всіх свідоміших українських робітників і фермерів, то ім ще вдалося б далі дурити невідомих і позити ладаним життям. Бо так, як є зараз — довго не втримається, вони самі вже бачуть перед собою чорне майбутне. Бритійські капіталісти щось не дуже то відгадуються на іхній "апел", щоб зробити цілу Україну британською домішею. Тут знову така робітничо-фармерські організації та іхня преса — стоять на перешкоді.

Тому і скавудити збанкротована жовтоблакіт! Тому і "програми" такі вкладає. А ви, товариші робітники й фермери, читайте й думайте! Дивіться на ті іхні домагання й пам'ятайте: їх пишуть ті люди, які хотіли будувати "власну державу". Уявляйте собі, що вони були б робили з українськими робітниками й селянами, коли б їм справді були вдалися іхні затії. Куди б вони були депортували з неї українських робітників і селян? На тамтоні світ!

От коли б то свиня та мала роги! Наша відповідь цим негідникам повинна бути така: Міцніше наші ради збираймо довкола ТУРФДіма і його інституцій та робім його могутнім засобом організування й освідомлювання українського робітництва й фермерства!

Спішім на допомогу своїй українській робітничо-фармерській пресі, нехай жне вона й розвивається на радість всім лизискуваним а на загибель всім ворогам!

ПАН ЮЗЕФСЬКИЙ ВТІК З УРЯДУ ПІЛСУДСЬКОГО.

Президент Мосцішкий прийняв відставку міністра внутрішніх справ Юзефського. На пост міністра внутрішніх справ призначили генерала Славой-Сладковського, що посідав цей пост у кабінеті Світальського. Юзефський повертається назад на пост волинського воєводи, де, як відомо, він дуже багато працював коло створення "українського п'ємонті".

Призначення Славой-Сладковського, якому сойм вистовив недовіру, символізує цілковиту перемогу полковників над течією серед урядового блокю, що борювся за примиренські ставлення до сойму. Призначення це сталося разом з виступом ідейного провідника так званої "лівої опозиції" — голови сойму Дашинського. В "опозиційній" пресі опубліковано його статтю, де він наче в фокусі відбиває все безсилля "лівої опозиції", що нерозривно зв'язана з усією системою фашізму, але змушена через своє особливе становище зажити опозиційним пивником перед фашістською колісницею.

Скаржачись, що оточення Пілсудського весь час атакує його, Дашинського, не гребуючи ніякими засобами, Дашинський характеризує це оточення, як "перекладий дармодій". З подорожцями, що не позбавлені гострого політичного присмаку, Дашинський розповідає про свої безупинні намагання бути за посередника між соймом та урядом. Дашинський випросив аудієнцію у Пілсудського, хоч боявся, що той його не прийме. У розмові з маршалом, Дашинський

відзначив, що тільки співробітництво уряду з соймом може врятувати Польщу від катастрофи, яка насувається. Але Пілсудський так відповів, що Дашинському аж "м'ясно стало". Кінець-кінець у момент відкриття сесії сойму та дальшої офіцерської окупації його, маршал Пілсудський назвав Дашинського "дурнем".

Далі Дашинський підкреслює, що втягання армії в політику в майбутньому ще позначиться надзвичайно шкідливо, і саме у важні хвилини для Польщі.

— Льокаї з "Газети Польської", — пише Дашинський, — кілька разів нагадували мені про мій вік. Проте і господар цих льокаїв не переживає весни життя. Він тільки по на рік молодий за мене. Його схилок не дуже то спокійний, коли він протягом кількох років уже пише речі, що сричнюються в Європі до найоригінальніших коментарів. Польща ж іх зовсім не коментує. І тому, панове льокаї, не радійте із мого віку".

Таке пише Дашинський про Пілсудського і його льокаїв.

МИКИТА ШАПОВАЛ ГОВОРИТЬ ДО ПОРОЖНІХ КРИСЕЛ.

Найкращою відповіддю контрреволюційному пташкої, який прилетів з Праги до Канади, "соціологічному" Микиті українського робітництва в Канаді є те, що говорить йому приходится майже до порожніх крісел. Українське робітництво його просто збойкотувало, не дивлячись на крикливі оголошення, що іх роздають шаповалівці та містять в англійській пресі.

Наука шаповалівського "університету" за зоачими лекціями "не пішла на марш" хоч би для тих, які у своїх оголошеннях оновляють його лекції. Беремо за приклад, хоч би Форт Вільям, де лекції Шаповала проголосували його студенти і в англійській буржуазній пресі і в друкованих оголошеннях. В оголошенні до Форт Вільяма "Юголиці" про першу лекцію Микити на тему: "Національні відносини на Украинських землях", ці студенти Шаповалового університету дають такі пояснення:

"Отче з'являється в нашій око ли ці Великий наш Соціолог, визначний політик, се один з найвищих-начіших Українців теперішности"... "приходить громадяно, клице з найомим"... "Початок шод 8.30 вечер".

Такі то квіти соціологічної науки! Як робітники прочитали, так і зробили. Перша ота лекція "Великого нашого Соціолога" відбулася 20 червня у Форт Вільям в салі міської ради, до якої "комуністам" вступ заборонений".

Присутніх як кіт напаклає. Нема між ким посіяти "добро го зерна", нема перед ким викладати своєї "багатої скарби ниці знання". Другого дня "лекція" в "Просвіті", але сюди не прийшли вже й ті, що були в салі міської ради. Не прийшли люди "почути великі слова правди і науки". Чекав Микита із своїми студентами від 8-ої години до 10-ої, але людей як не було, так і нема.

Таке саме шаста мав Микита і в Гемілтоні. Першого вечера Микита рентує велику салю, Людей коло 40 осіб. Сердятий Микита. Бе гетьманців, петлюрівців, свистунівців, католиків — проповіді ідеї "соціалістичної ліги народів сходу". Це чилується присутніх, як горох до стіни.

Другого вечера лише половина вчерашніх присутніх. Микита міняє фронт, вийдеє Скоропадського, Петлюру, а береться до змінюювців, до українського інтелігенції, яка "запродалася большевикам". Найбільше дістається М. Грушевському. На запитання не відповідає, каже приїде завтра. Думає в такий спосіб заагитувати, щоб ніхто не прийшов завтра.

Третій вечер вже в "Просвіті". Большевикам вступ заборонений, а всіх присутніх 18 осіб. Але проте і сюди проліз большевик і домагається відповіді на свої попередні запитання.

— На чийому ви, пане, хлібі жили в Чехії? Відповідає Микита: "Ми працюємо в уряді Масарика й Бенеша, бо вони соціалісти, "Соціалісти"! Ти соціалісти, що 18 вересня 1928 року виласили відділ хустської державної поліції на Підкарпатті до села Хуст-Боровица, озброєний гумовими палицями та дротинями нагаями, який вночі витягав селян з хатів і під церквою катував їх в рафінований спосіб, або, як кати казали, "ромунською методою".

Масарик і Бенет — соціалісти. Вони годували есерівських соціологів тим, хлібом, який дротинями нагаями вибило з українських селян Карпатської України. Соціалісти стверджують своє довіря опозиційній управі місцевої спілки металістів, яку виключили реформістські бюрократи. Робітничі молоді кількох берлінських заводів колективно пристала до революційної профопозиції.

Масарик і Бенет — соціалісти. Вони годували есерівських соціологів тим, хлібом, який дротинями нагаями вибило з українських селян Карпатської України. Соціалісти стверджують своє довіря опозиційній управі місцевої спілки металістів, яку виключили реформістські бюрократи. Робітничі молоді кількох берлінських заводів колективно пристала до революційної профопозиції.

Масарик і Бенет — соціалісти. Вони годували есерівських соціологів тим, хлібом, який дротинями нагаями вибило з українських селян Карпатської України. Соціалісти стверджують своє довіря опозиційній управі місцевої спілки металістів, яку виключили реформістські бюрократи. Робітничі молоді кількох берлінських заводів колективно пристала до революційної профопозиції.

Масарик і Бенет — соціалісти. Вони годували есерівських соціологів тим, хлібом, який дротинями нагаями вибило з українських селян Карпатської України. Соціалісти стверджують своє довіря опозиційній управі місцевої спілки металістів, яку виключили реформістські бюрократи. Робітничі молоді кількох берлінських заводів колективно пристала до революційної профопозиції.

РІЖНІ ВІСТІ. ПРОМИСЛОВЦІ ДЕДАЛИ БІЛЬШЕ НАХАБНІШАЮТЬ.

Скрізь у всіх галузях промисловости Німеччини робітникам зменшують зарплату платню. Спілка підприємців гірної промисловости північно-західного району Німеччини хоче здійснити постанову арбітражної комісії про те, щоб 230 тисяч гірникам зменшити зарплату пересічно на 10 відс. і встановити 57-ми годинний робітний тиждень.

Революційна профопозиція активно туртує робітників для боротьби з підприємцями. Революційна профспілка гірників північно-західного району мобілізує робітничі маси району йготує їх до страйку, якщо постанову арбітражної комісії справді здійснить.

У Мансфельді (Саксонія) адміністрація об'єднаних металургійних підприємств, що другого червня звільнить тих робітників, які не приставють до зменшення зарплати на 10 відс. Реформістські профспілки вилустили відозву до робітників, заспокоюючи їх та закликаючи не припиняти роботи на підприємствах металургійного об'єднання. Але профопозиція й тут організує бойові сили робітників. Перші збори робітників, які скликала профопозиція, обрала комітет і організувала загоном робітничої самооборони.

Металістів підтримують робітники інших галузей. Гірники вугільного басейну Мансфельдського району прилучились до металістів, заявляючи про свою солідарність із ними і обіцяють їм від себе потрібну допомогу. Гірники закликають есмталістів тти не за профбюрократами, а виступати під проводом революційної профопозиції.

У Золінгені 7,000 металістів листовно заявили, що вони готові боротись під керівництвом профопозиції. Металісти стверджують своє довіря опозиційній управі місцевої спілки металістів, яку виключили реформістські бюрократи. Робітничі молоді кількох берлінських заводів колективно пристала до революційної профопозиції.

Масарик і Бенет — соціалісти. Вони годували есерівських соціологів тим, хлібом, який дротинями нагаями вибило з українських селян Карпатської України. Соціалісти стверджують своє довіря опозиційній управі місцевої спілки металістів, яку виключили реформістські бюрократи. Робітничі молоді кількох берлінських заводів колективно пристала до революційної профопозиції.

Масарик і Бенет — соціалісти. Вони годували есерівських соціологів тим, хлібом, який дротинями нагаями вибило з українських селян Карпатської України. Соціалісти стверджують своє довіря опозиційній управі місцевої спілки металістів, яку виключили реформістські бюрократи. Робітничі молоді кількох берлінських заводів колективно пристала до революційної профопозиції.

Масарик і Бенет — соціалісти. Вони годували есерівських соціологів тим, хлібом, який дротинями нагаями вибило з українських селян Карпатської України. Соціалісти стверджують своє довіря опозиційній управі місцевої спілки металістів, яку виключили реформістські бюрократи. Робітничі молоді кількох берлінських заводів колективно пристала до революційної профопозиції.

Масарик і Бенет — соціалісти. Вони годували есерівських соціологів тим, хлібом, який дротинями нагаями вибило з українських селян Карпатської України. Соціалісти стверджують своє довіря опозиційній управі місцевої спілки металістів, яку виключили реформістські бюрократи. Робітничі молоді кількох берлінських заводів колективно пристала до революційної профопозиції.

Масарик і Бенет — соціалісти. Вони годували есерівських соціологів тим, хлібом, який дротинями нагаями вибило з українських селян Карпатської України. Соціалісти стверджують своє довіря опозиційній управі місцевої спілки металістів, яку виключили реформістські бюрократи. Робітничі молоді кількох берлінських заводів колективно пристала до революційної профопозиції.

Масарик і Бенет — соціалісти. Вони годували есерівських соціологів тим, хлібом, який дротинями нагаями вибило з українських селян Карпатської України. Соціалісти стверджують своє довіря опозиційній управі місцевої спілки металістів, яку виключили реформістські бюрократи. Робітничі молоді кількох берлінських заводів колективно пристала до революційної профопозиції.

Масарик і Бенет — соціалісти. Вони годували есерівських соціологів тим, хлібом, який дротинями нагаями вибило з українських селян Карпатської України. Соціалісти стверджують своє довіря опозиційній управі місцевої спілки металістів, яку виключили реформістські бюрократи. Робітничі молоді кількох берлінських заводів колективно пристала до революційної профопозиції.

Масарик і Бенет — соціалісти. Вони годували есерівських соціологів тим, хлібом, який дротинями нагаями вибило з українських селян Карпатської України. Соціалісти стверджують своє довіря опозиційній управі місцевої спілки металістів, яку виключили реформістські бюрократи. Робітничі молоді кількох берлінських заводів колективно пристала до революційної профопозиції.

Масарик і Бенет — соціалісти. Вони годували есерівських соціологів тим, хлібом, який дротинями нагаями вибило з українських селян Карпатської України. Соціалісти стверджують своє довіря опозиційній управі місцевої спілки металістів, яку виключили реформістські бюрократи. Робітничі молоді кількох берлінських заводів колективно пристала до революційної профопозиції.

Масарик і Бенет — соціалісти. Вони годували есерівських соціологів тим, хлібом, який дротинями нагаями вибило з українських селян Карпатської України. Соціалісти стверджують своє довіря опозиційній управі місцевої спілки металістів, яку виключили реформістські бюрократи. Робітничі молоді кількох берлінських заводів колективно пристала до революційної профопозиції.

Товариші, відірвайте передплату на "Укр. Роб. Вісті"!